A pártmunka tapasztalatai

Van-e alapja a szocialista munkaversenynek a Füzfői Papírgyárban

A Füzfői Papírgyárban sokan azt állítják, hogy náluk nem lehet szocialista versenyvállalást tenni, mert soha nem tudhatják előre, hogy mit gyártanak féléves, vagy éves viszonylatban, s így nincs mire vállalást tenni.

A gépi berendezéseken nincs mit újítani, mert ezek bevált gépek, bevált a technológiai eljárás is, és itt a termelési érték csupán azon múlik, hogy mit gyárt az üzem. A vastagabb minőségű papír természetesen tonnában is többet jelent, ebből könnyebb teljesíteni a tervet, mint a vékonyabb, munkaigényesebb papírfajtából.

Mi a véleménye minderről az üzemi pártszervezetnek?

Sajnos, sok vonatkozásban a pártszervezet is egyetért ezekkel a megállapításokkal.

A különböző gazdasági mutatók teljesítésének, illetve túlteljesítésének legjobb mozgató rúgója a szocialista munkaverseny, amely az üzemben sajnos igen alacsony színvonalon áll.

Az előbbi indokok alapján sem a szakszervezet, sem a pártszervezet nem foglalkozik az egész üzemet átfogó szocialista munkaversennyel. Van ugyan három szocialista munkabrigádjuk, ezek viszont nem képesek megoldani a tömegekre kiterjedő szocialista munkaverseny feladatait. Mivel hiányzik a mindenkit mozgósító szocialista munkaverseny, hiányzik a verseny-agitáció is.

Az üzem egyes részlegei nem ismerik egymás eredményeit, s nincs is, ami az eredményekre mozgósítana. Az üzem előtt nagyok a feladatok, erre azonban hiányzik a mozgósító erő. Ebben az évben például egymillió hatszázezer forint megtakarítást irányoztak elő, amire harminckétféle műszaki intézkedést dolgoztak ki. Ezek közül jelentősebbek a nyárfacellulóz fokozottabb felhasználása, a forgácslemez gyárban a műanyag folyamatos bepermetezése, vagy a facsiszoló motor beállítása.

— Nálunk nincs mivel takarékoskodni — mondja a terv- és statisztikai osztály vezetője, **— mert a minőség rovására nem spórolhatjuk el a papír gyártástechnológiájához előírt anyagokat.**

Pedig, ha alaposabban körülnéznének az üzemben, akadna tennivaló ezen a vonalon. A papír egyik fontos alkotórésze a fenyőfa. Ennek túlnyomó részét külföldről importáljuk, ami jelentős valutába kerül. Még sem tettek évek óta intézkedéseket, hogy a fenyőhasábok megtisztítását ne forgácsolás útján végezzék, mert ezzel igen sok fenyőanyagot elvonnak a papírgyártástól. Amit ráfordítottak volna a vízzel, vagy más módszerrel történő tisztítás bevezetésére, az már régen megtérült volna az anyag kihozatali többleten. Persze, ami késik, az nem múlik. Ezirányú takarékosság is lehet egyik pontja szocialista verseny-vállalásaiknak. Igaz, hogy a tisztítástól visszamaradt forgácsból magasnyomás mellett préselt lemezeket gyártanak, amit az ipar számos területén hasznosítanak, azonban sokkal gazdaságosabb lenne, ha ebből a forgácsból is papír készülne. A termelés pártellenőrzésének ilyen területekre is ki kellene terjednie.

A papírnyomó véghengereknél a szakadások alkalmával méterszámra gyűrődik össze a papír, s ebből elég sok a selejt. Ennek megakadályozása, vagy legalábbis a minimumra csökkentése is, egyik alapja lehet a szocialista versenyvállalásnak.

Többet kell törődni a fiatalok nevelésével.

Az üzem 75—80 százalékát a többéves tapasztalattal rendelkező törzsgárda képezi, amelynek tagjai már évek óta elsajátították a szakmát. Kevés azonban a fiatal szkmunkás utánképzés. Sokan úgy vélekednek, hogyha csak két-háromszáz forint különbségért is, de érdemesebb más, jobban fizető üzemhez elhelyezkedni. Erről így vélekedik sok idősebb papírgyári munkás fia is. Lázár Magdolna KISZ gazdaságfelelős elmondotta, hogy sok fiatal panaszkodik amiatt, hogy nem biztosítja az üzem a továbbtanulásukhoz szükséges állandó nappalos műszakot, s a napokban is emiatt hagyta el az üzemet az egyik fiatal. A KISZ oktatásra — amely üzemen belül folyik, 37-en jelentkeztek, s ez is bizonyítéka, hogy érdekli a fiatalokat a tanulás, nemcsak szakmai, de politikai vonatkozásban is.

A szocialista munkaversenyben azonban a fiatalok sem kapcsolódnak bele oly mértékben, mint ahogyan azt elvárnánk tőlük. Arra hivatkoznak, hogy nincs olyan munkahely, ahol csoportosan dolgoznának. Elfelejtik, hogy a szocialista munkaverseny számos lehetőséget biztosít az egyéni versenyek szervezésénél is.

Az üzemi KISZ szervezetnek, a szakszervezettel és a művezetőkkel együtt ki kellene dolgozni egy javaslatot arra vonatkozólag, hogy milyen feltételek mellett lehetne egyéni munkaversenyt indítani a fiatalok között.

Ki kellene dolgozni azokat a célfeladatokat, amelyek az üzem tervét a legnagyobb mértékben elősegítenék. Változatos verseny-agitációval, érdekes plakátokkal, ezekre kellene irányítani a fiatalok figyelmét.

A verseny nem öncélú virtuskodás, hanem eszköz a szocializmus felépítésének meggyorsításához, s emellett lehetőséget biztosít, a magasabb keresethez is.

Az üzemi pártszervezetnek az agitációs munka megjavításában sok a tennivalója. A meglevő eredmények rendszeres értékelése és népszerűsítése, a jó kezdeményezések elterjesztése, mind mozgató rugója lehet a náluk ma még jóformán egyhelyben topogó munkaversenynek.

Többet beszélgetni az emberekkel, bátrabban feltárni a hibákat, meghallgatni, sőt igényelni véleményeiket.

Ezek fogják előbbre lendíteni a Füzfői Papírgyár termelési eredményeit, és elhárítani azokat az akadályokat, amelyek ma még fékezői a szocialista munkaversenynek.

A tavalyi eredmények azt mutatják, hogy a Füzfői Papírgyárban bőven van lehetőség arra, hogy alapot teremtsenek a szocialista munkaverseny széleskörű kibontakozásához, hogy ezen keresztül még nagyobb mértékben hozzájárulhassanak a szocializmus felépítésének meggyorsításához.

Szabó Ferenc

A csöglei milliók

Február negyedikén tartja második zárszámadó közgyűlését a csöglei Új Élet Termelőszövetkezet. Mondani sem kell, milyen nagy már az izgalom. Kérdések, találgatások özöne gomolyog, ha két ember összetalálkozik. Ezúton kérem elnézését annak a két embernek, akiket a bolt előtt hallgattam ki. Mert bevallom, hallgatóztam, és azért nem mentem közelebb, mert féltem, hogy abbahagyják a beszélgetést. Valami ilyesfélét hallottam.

— Te, igaz lehet, hogy milliomosok lettünk? — hangja egy csöppent sem úgy hangzott, mint aki kételkedik benne. Inkább csak úgy kérdezte, mert szeretné mástól is hallani.

—Én is hallottam, de amondó vagyok, addig ne loval juk bele magunkat, míg hivatalosan nem közlik velünk — a kérdezett így intette társát.

Tehát nagy újság van Csöglén — állapítottam meg. Milliókról beszélnek az emberek. És elárulom, nem egyről, se kettőről, ötmillió került szóba.

A tsz-ben a kályha mellett ülök, és szorgalmasan jegyzetelem az elhangzottakat. Mert ilyenkor zárszámadás előtt annyi minden mondanivaló akad, hogy csak győzze az ember jegyezni. Így jártam én is. A főkönyvelő segített. — Csak a legérdekesebb számokat diktálom — mondta. Már a negyedik tételnél tartottunk, amikor megjegyeztem:

— Itt mindent milliókban fejeznek ki, talán új számolási rendszert alkalmaznak?

Hangos nevetés rá a válasz.

— Tehetünk mi arról, ha a milliók nagyon szeretnek bennünket? — kérdezi vissza az elnök, amikor abbahagyják a nevetést. De a beszélgetés újra komolyra fordul. Mert, ugye senki sem hiszi, hogy a milliók maguktól jöttek a csöglei termelőszövetkezetbe? Nem bizony. Sok ember munkája, az egész falu szorgalma eredményezte a milliókat.

A kétesztendős termelőszövetkezet különösen saját erőforrásokban erősödött. Megalapozták a gazdaságot, hogy jövőre még többjük legyen. De halljuk csak a főkönyvelőt, Bánáti elvtársat, a számok szakemberét, mit mond ő az elmúlt évről? Az összehasonlítás 1959-es évhez történik, a tény a tavalyi esztendő eredménye.

— A termelőszövetkezetünk fel nem osztható szövetkezeti alapja több mint háromszorosára nőtt. Ez számokban így néz ki: 1959-ben 700 ezer forint, jelenleg 2 millió 500 ezer forint. — A termelési alapunk szintén hétszázezerről 1 millió 730 ezerre növekedett. Ezután hatalmas számot mondott a könyvelő. Ilyen szép összeg akármelyik tsz-nek dicséretére válik.

— A szövetkezet tiszta vagyona ötmillió forint — a tavalyi esztendőben 2 millió 800 ezer forinttal emelkedett.

Ez aztán dicsérendő dolog. De az méginkább, amit ezután mondanak:

— Saját erőből 555 ezer forintos beruházást végeztünk — és soroljak, mi mindent vettek, építettek. Néhányat feljegyeztem. Egy év alatt négy traktort vásároltak, hozzátartozó munkagépekkel együtt. Az építőbrigádjuk szinte csodákat művelt, gombamód szaporodtak kezük alatt az épületek. Egy száz férőhelyes növendékistállót, 500-as törzsbaromfiólát, 150 férőhelyes sertéshizlaldát és csibenevelőt, nyári szállásokat építettek fel egy év alatt. Mindezek mellett még a szomszédos termelőszövetkezeteknél is tudtak segíteni.

Az elnök így magyarázza a saját erőből történő beruházás történetét, a félmilliónál több pénz gazdaságra való költését:

— Még többet se sajnáltunk volna saját erőből építeni, de ennyi mindenképpen szükséges volt a gazdaságunk biztos megalapozásához. Ahogyan kiszámoltuk, nyolc forinttal tudtunk volna többet osztani munkaegységenként, de nem ez volt az első, hanem a gazdaság. Ez ad biztos alapot a további évek munkájához.

Egy példát is mond arra, hogy mennyire fontos az alap.

— A tehenészetünk gyenge. 250 ezer forint tervkiesésünk lett a tejből, csupán azért, mert nem volt tejtermelő takarmányunk. Pedig az állatállományunk nem rossz, ha lett volna elég tejtermelő takarmányunk, a tizlitéres átlagot — ahogy számoltuk — elérhettük volna. Mégegyszer hangsúlyozta az elnök: az alapot kell jól lerakni, utána már könnyebb a gazdálkodás.

Ésszerű, jövőbelátó gazdálkodásra vall ez a nézet. Jól is gazdálkodtak a csögleiek. A nagyarányú sajáterő beruházás mellett a tervezett munkaegység értéket is elérik. A már ismert adatok mellett nem magas részesedésről van szó, huszonkilenc forintot ér egy munkaegység. A valóságban ennél többet hoztak ki a gazdaságból. Mert, ahol annyi mindennel gyarapodott a szövetkezet vagyona, mint Csöglén, ott a gazdag jelzőt megérdemlik.

Még egy dolgot az okos gazdálkodás bizonyítására: a csöglei termelőszövetkezet élt azokkal a lehetőségekkel, amelyeket az állam nyújt a termelőszövetkezeteknek. A 300-as rendeletről van itt szó. Egy számot innen is feljegyeztem. A termelőszövetkezet 111.3 százalékra teljesítette árutermelési tervét, csak ezért 120 ezer forintos hitelelengedést kaptak, a sajáterős beruházás után, 921 ezer forint hitelt töröltek le a számlájukról. Ők így számolják a kedvezményt:

Kaptunk az államtól „ingyen" egy modern száz férőhelyes tehenistállót.

— A jövőben is úgy gazdálkodunk, hogy az hasznos legyen nekünk is, meg az államnak is — mondták a csöglei ek. Az idei év a biztosíték rá, hogy így is lesz.

Józsa Mária

Ünnepélyes tanévnyitó a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola levelező tagozatán

Szombaton ünnepélyes keretek között mintegy 280 levelező hallgató és a tanári kar jelenlétében megnyitotta kapuit a Budapesti Kertészeti és Szőlészeti Főiskola. Az iskolára megyénkből is többen jelentkeztek.

Somos András — a főiskola igazgatója — meleg szavakkal köszöntötte a megjelenteket. Beszédében rámutatott arra, hogy a mezőgazdaság szocialista átszervezése befejezéshez közeledik, s e munkához sok szakemberre van szükség.

1958-tól eddig 74 fő végezte el levelező tagozaton a főiskolát. A mezőgazdasági mérnöki szükséglet nek csak 30 százalékát tudják jelenleg biztosítani: 22 000 kataszteri holdra jut egy kertész mérnök.

Az idei oktatási évben az első évfolyamra több, mint 100 fő jelentkezőt vettek fel. Az I.—V. évfolyamon összesen 280 levelező hallgató van, s köztük 168 vidéki.

Somos András igazgató beszéde után Boros elvtárs — a főiskola pártszervezetének titkára — a pártszervezet nevében köszöntötte a hallgatókat.

Szentgyörgyvári Vendel

Zárszámadó közgyűlést tartottak Nemesvámoson

A napokban tartotta meg év végi zárszámadó közgyűlését a nemesvámosi Petőfi Termelőszövetkezet. A gazdasági beszámoló után sor került az évi részesedés kiosztására. Minden munkaegységre 30 forint összrészesedés jutott. Legtöbb osztalékot Bognár József állatgondozó kapott. A teljesített 896 munkaegység értéke megközelíti a 27 000 forintot.

Mezőgazdasági krónika

Egyesültek a mihályházi termelőszövetkezetek

Egyesült a mihályházi Kossuth és Szabad Föld Termelőszövetkezet. Az új termelőszövetkezet a Béke nevet vette fel. Elnöknek Prátpál Ferenc elvtársat választották.

Az egyesülést követő napon megkezdődött az állatok összevonása. Jelenleg már együtt vannak a fejőstehenek, s közös istállóba vonták össze a növendékállatokat is. A Béke Termelőszövetkezet gazdag állatállománnyal rendelkezik. Van 420 szarvasmarha, 600 sertés és mintegy 60 anyakoca.

Szorgos téli munka folyik az egyesült termelőszövetkezetben. Közösen hordják a trágyát, közösen építenek. Összefogva sokkal többre képesek, mint különkülön.

Tízezer baromfit nevelnek az idén a hosztótjak

Jövedelmező volt a baromfitartás tavaly a hosztóti Ezüstkalász Termelőszövetkezetben. Év végéig mintegy húsz mázsa csibehúst értékesítettek szerződésesen, 48 000 forint bevétellel.

A tavalyi sikerek arra késztették a vezetőket és tagokat, hogy az idén megháromszorozzák a baromfiállomány létszámát. Ez évben tízezer baromfit tartanak. Ezer darabot törzsnek hagynak meg. 9000 hízottcsirkét pedig szerződésesen értékesítenek majd.

Gépeket vásárolnak Nagygyimóton

A nagygyimóti Zrínyi Miklós Termelőszövetkezet tagjai elhatározták, hogy az idén erőgépeket vásárolnak. A tagság nagy része a földjáradékát ajánlotta fel erre a célra. A gépek beszerzésével olcsóbbá válik a termelés, és a tagok is érzik majd a munka könnyebbségét. A saját gépi munka mintegy 8 forinttal növeli majd az évi egy munkaegységre jutó értéket.

Foki Mária jegyvizsgáló

Utóbbi időben örömmel olvasom a sajtóban, hogy itt is, ott is milyen jó munkát végeznek a női dolgozók a vasúton.

Nem hallgathatom el én sem, hogy nekünk is van nő-dolgozónk, aki megérdemli az elismerést. Szerény, csendes...

Foki Mária jegyvizsgáló. Tapolca településtől kalauznője. Főleg a Balaton térségében utazik. Ezen a vonalon magasabbak a követelmények, mint máshol, hisz sok külföldi vendég is utazik erre.

Foki elvtársnő ezt a feladatot kifogástalanul elvégzi.

A vasúti szolgálatban való helytállását bizonyítja, hogy annak idején a szegedi szaktanfolyamot elvégezte, ahol letette a vonatvezetői vizsgát is, — továbbá sok kalauznő közül egyedül maradt meg Tapolca állomáson.

Könnyűnek látszik, de valójában nehéz az utazói szolgálat: sokat kell éjjelezni, fagyoskodni, nehéz az egyes, magukról megfeledkezett rosszindulatú utasokkal bánni.

Foki Máriát, mint követendő, jó példát mutató kalauznőt mutattam be.

Bognár Károly